

ydes erstatning ved skader, der kunne være undgået ved, at undersøgelsen, behandlingen m.v. var blevet udført på en anden måde end den, der faktisk blev anvendt. I visse tilfælde kan der endvidere ydes erstatning, selv om skaden ikke kunne være undgået. Erstatning udmåles efter reglerne i erstatningsansvarsloven.

Ordringen gennemføres således, at driftsansvarlige for offentlige sygehuse og sygehuse, det offentlige har driftsoverenskomst med, er erstatningspligtige for ovenstående skader. Endvidere er de erstatningsansvarlige, med undtagelse af staten og kommunerne, pligtige at være dækket af en forsikring i et forsikrings-selskab, der er godkendt af sundhedsministeren. De forsikringsgivende selskaber danner i fællesskab en patientforsikringsforening, som træffer afgørelse i de enkelte erstatningssager. Disse afgørelser kan indbringes for Patientska-deankenævnet, der har den endelige administrative afgørelse. Sundhedsministeren kan endvidere godkende, at patientforsikringsfor-eningen samarbejder med en lægemiddelfor-sikringsordning, som oprettes af lægemiddelbranchens organisationer i Danmark.

Baggrund:

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget var formålet at oprette en offentligt styret patientforsikringsordning, hvorved der skulle gives patienter erstatning for skader opstået under behandling m.v. i sundhedsvæsenet, i et videre omfang end efter gældende erstatningsregler (f.eks. culpereglen) og på en for patienten lettere og hurtigere måde.

Af bemærkningerne fremgik endvidere, at baggrunden for lovforslaget var, at dansk rets almindelige erstatningsregel – culpereglen, hvorefter skadelidte skal kunne bevise, at der er begået fejl eller udvist en forsømmelse – fandtes uhensigtsmæssig, når det drejede sig om patientskader. Det havde særlig for patient-skader vist sig vanskeligt for patienten at føre bevis for lægelige fejl og årsagsforbindelse mellem fejl og skade. Man fandt det endvidere urimeligt, at skadede patienter skulle igennem anstrengende retssager.

Lovforslaget var, bortset fra ikrafttrædelsesbestemmelsen, en uændret genfremstilling af lovforslag nr. L 211 fremsat i folketingsåret 1989-90, se Årbog & Registre 1989-90 side 159.

Lovforslaget fik sin endelige udformning ved et forlig indgået mellem Socialdemokratiet, So-

cialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 63 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 46 (KF, V og FP).

L 145

Forslag til lov om nedlæggelse af amtskommunerne.

Af Poul Nødgaard (FP), Aage Brusgaard (FP), Ole Donner (FP), Niels Højland (FP) og Pia Kjærsgaard (FP).

Vedrørende Indenrigsministeriet.

Fremsat skr 8/2 91	FF	1842
Lovf som fremsat	Till.A	3313
1.beh 3/4 91	FF	4031

Beh sammen med L 140.

Ordførere: (1.beh) Poul Erik Dyrland (S), Karen Højte Jensen (KF), Erik Larsen (V), Lilli Gyldenkilde (SF), Poul Nødgaard (Aage Brusgaard) (FP), Lis Noer Holmberg (CD), Ole Vig Jensen (RV) og Glønborg (KRF).

Efter 1.beh henvist til Kommunaludvalget (KOU).

Resumé:

Efter lovforslaget skulle amtskommunerne nedlægges med virkning fra den 1. januar 1994.

Baggrund:

I bemærkningerne til lovforslaget sagde forslagsstillerne indledningsvis: 'Danmark er ikke større, end at primærkommunerne og staten kan overtage amtskommunernes nuværende opgaver og løse dem, eventuelt i fælleskommunale enheder. De opgaver, der ikke kan klares lokalt, må løses i centraladministrationen.' Forslagsstillerne skitserede derefter, hvordan amtskommunernes nuværende opgaver kunne løses fremover.

Lovforslaget var en genfremstilling af et forslag, der senest var fremsat i folketingsåret 1988-89, (L 33), se Årbog & Registre 1988-89 side 76.